

Flugten fra Folkeskolen, et politisk problem.

I medierne forsøger politikere og fortalere for Folkeskolen nu, at give Fri- og privatskolerne skylden for flugten fra Folkeskolen, og retorisk at beskyldte privatskolerne for ikke at ville løfte i flok.

Intet kunne være mere fjernt fra virkeligheden, og sandheden i den sag. Det er dybt urimeligt at skyde på Fri- og privatskolerne. De har taget de elever ind, som har ansøgt om optagelse, og som passede ind i klasserne. Dermed har de netop, i modsætning til folkeskolen, haft fokus på elevernes udvikling og trivsel.

Sandheden og virkeligheden er, at det er en helt naturlig eftervirkning, eller konsekvens, om man vil, af folkeskolereformen, som ministerens kollega Christine Antorini var med til at indføre. Den største skandale og fadæse i nyere tid. Herunder inklusionsreformen og tanken om at "Alle har ret til inklusion", som Antorini dengang udtrykte det.

Vi har personligt, med vores 8 børn, oplevet alle facetter af sagen. Vi har oplevet folkeskoler der var gode, og nogle der var dårlige. Vi har ligeledes oplevet Fri- eller privatskoler der var gode, og nogle der var dårlige. I bund og grund handlede det jo om børnene, deres behov, udvikling og trivsel, og hvor de passede bedst ind, og det var meget forskelligt.

Men tendensen skyldes jo ikke fri- eller privatskolerne, det skyldes en forfejlet Folkeskolereform, og en forfejlet inklusionsindsats. Det skyldes ligeledes forældrenes øgede fokus på faglighed, trivsel og udvikling hos børnene. Noget som fri- og privatskolerne har haft stor fokus på, og som deres undervisere er meget motiverede for at levere. Hvem har råd til at betale en fri- eller privatskole, ja det har de ressourcestærke forældres børn, kommer det som en overraskelse!?

Nedlæggelsen af specialområdet, og indførelse af inklusionstanken, skulle flytte midler og ressourcer til normalområdet. Det skete bare aldrig, men førte blot til store sparerunder i folkeskolen, og til en knægtning af folkeskolelærerne i den efterfølgende overenskomstforhandling og lærerreform.

Nu ser vi så konsekvenserne af Antorinis fatale Folkeskolereform, og folkeskolelærernes dårlige vilkår. Her må alle politikerne og partierne bag tage ansvar, gribe i egen barm, og lade være med at pege fingre af fri- og privatskolerne. De gør det jo rigtig godt, og har fundet en formel der virker. De laver de rigtige rammer, motiverer og giver lærerne ordentlige arbejdsvilkår, og lytter til elever og forældre, samt inddrager dem i skolens virke og pædagogik.

Folkeskolen ender op med børn med særlige behov, som de ikke rummer eller kan inkludere. De ender op med børn hvis trivsel og udvikling er udfordret, og som de ikke har rammer eller ressourcer til at klare. Det forstyrrer alle de andre elever, og dem der kan flygte, hvilket jo er helt naturligt. Men det er et politisk problem, og en konsekvens af fatale beslutninger og lovgivning på området, Ikke et ansvar man kan ligge på de brede skuldre, som fri- og privatskolerne har fået de seneste år.

Så hvis der skal peges på en skyldner, og findes en løsning skal vores politikere gå over og se sig selv i spejlet, i stedet for at stå i kø til håndvasken. Begge dele er måske også en løsning.

God arbejdslyst.

Mvh.

Arne Duhn